

8 Μάρτη: Παγκόσμια μέρα της γυναίκας

Πανδημοσιούπαλληλική στάση εργασίας ενάντια στην καταπίεση και εκμετάλλευση των γυναικών

Η 8 Μάρτη, αν είναι επέτειος, είναι επέτειος αγώνων των γυναικών! Από το 1857 μέχρι τις μέρες μας...

8 Μάρτη 2019: Η καταπίεση, η εκμετάλλευση, η ανισότητα, η βία κατά των γυναικών συνεχίζονται αυξανόμενες, με την κρίση να βαραίνει τις γυναίκες των λαϊκών στρωμάτων ακόμα περισσότερο.

Τα τραγικά γεγονότα σε Ρόδο και Κέρκυρα, με τη βία φίλων και συγγενών να σκοτώνει δυο νέα κορίτσια, φέρνει στην επιφάνεια ξανά το άλυτο ζήτημα της θέσης της γυναίκας στη σημερινή κοινωνία.

Στην «προηγμένη» εποχή μας και στην «πολιτισμένη» δύση δολοφονούνται γυναίκες επειδή είναι γυναίκες (γυναικοκτονίες), σκοτώνονται, πνίγονται ή τραυματίζονται τα παιδιά τους γιατί είναι εργαζόμενες και δεν έχουν πού να τα αφήσουν, μπαίνουν «διλήμματα» σε έγκυες ανάμεσα στο παιδί και τη δουλειά, γυναίκες αναλαμβάνουν τη φροντίδα παιδιών, γονιών, ανέργων της οικογένειας, χωρίς δημόσιες υποστηρικτικές δομές. Παιδικοί σταθμοί και νηπιαγωγεία, δωρεάν παιδικές κατασκηνώσεις, ολοήμερο σχολείο, μονάδες φιλοξενίας ηλικιωμένων, δομές υγείας και αποκατάστασης, ψυχολογική υποστήριξη, είναι ελλείψεις που καλύπτουν οι γυναίκες. Οι γυναίκες συχνά υφίστανται σεξουαλική κακοποίηση και σεξιστικά σχόλια στο σπίτι και στη δουλειά. Και αυτή η κατάσταση θεωρείται «φυσιολογική»!

Η πρόσβαση και η εξέλιξη των γυναικών στη δουλειά, οι μισθοί και τα επιδόματα, τα εργασιακά δικαιώματα διέπονται από πλήρη ανισότητα σε σχέση με τους άντρες συναδέλφους και είναι πολύ χρήσιμα στους εργοδότες (ιδιώτες και Δημόσιο), αφού το μισό εργατικό δυναμικό δουλεύει φτηνότερα, ανέχεται περισσότερα, παράγει δουλειά και αναπαράγει το μελλοντικό εργατικό δυναμικό δωρεάν!

Η σεξουαλική παρενόχληση, ο σεξιστικός λόγος και πράξη, ακόμα και η βία προς τις γυναίκες συνήθως υποτιμώνται από τα θεσμικά όργανα του κράτους και αντιμετωπίζονται ως «υπερβολές υπερευαίσθητων» γυναικών, διαιωνίζοντας την άνιση θέση της γυναίκας στην κοινωνία όπως είναι δομημένη σε αυτό το σύστημα που ζούμε και δουλεύουμε, σε ένα σύστημα που εκμεταλλεύεται και καταπιέζει ανθρώπους προκειμένου να εξασφαλίσει το... «ύψιστο» αγαθό, που είναι το μεγαλύτερο κέρδος.

Ακόμα χειρότερα είναι τα πράγματα όταν συσσωρεύονται καταπιέσεις, όπως στην περίπτωση μεταναστριών, προσφύγων, ανάπηρων, λεσβιών γυναικών.

Οι κινητοποιήσεις των γυναικών διεθνώς, τα τελευταία χρόνια, έχουν ξαναφέρει στην επικαιρότητα την πάλη των γυναικών, οργανώνοντας μαζικές και εντυπωσιακές απεργίες γυναικών, διαδηλώσεις, δημοψηφίσματα, από την Ισπανία μέχρι την Αργεντινή, από την Αμερική μέχρι την Ιρλανδία κι από την Πολωνία μέχρι την Ινδία.

Η περσινή γυναικεία απεργία στην Ισπανία έβγαλε εκατομμύρια γυναίκες σε διαδηλώσεις στο δρόμο, απεργώντας από τους χώρους εργασίας, από την οικιακή εργασία, από την κατανάλωση. Σωματεία, συνδικάτα και ομοσπονδίες διευκόλυναν τις διαδηλώσεις των γυναικών και των αλληλέγγυων ανδρών συναδέλφων τους, καλώντας σε απεργίες και στάσεις εργασίας. Το κεντρικό σύνθημα της απεργίας που φώναζαν οι γυναίκες ήταν «Αν σταματήσουμε εμείς, σταματά να γυρίζει ο κόσμος».

Στην Ελλάδα της κρίσης και των ατέλειωτων μνημονιακών πολιτικών, με τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις, την κατάργηση εργατικών κατακτήσεων, τις διαλυμένες κοινωνικές δομές, τις διακρίσεις και τη βία (λεκτική και σωματική) να αποτελεί εξοργιστική καθημερινότητα του μισού εργατικού δυναμικού, των γυναικών, η ΑΔΕΔΥ, ως τρίτοβάθμιο συνδικαλιστικό όργανο στο Δημόσιο τομέα, φέρνει στην επιφάνεια τα προβλήματα των γυναικών, με στόχο όχι μόνο να συζητηθούν ευρέως στους χώρους δουλειάς και εκπαίδευσης, αλλά και να ξεκινήσει μια αγωνιστική παρέμβαση για την επίλυσή τους.

Οι κυβερνήσεις έχουν ευθύνες για τη συνέχιση αυτής της κατάστασης, αφού, ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια, οι μνημονιακές και νεοφιλελεύθερες πολιτικές έχουν χειροτερεύσει τη θέση της γυναίκας.

Η Α.Δ.Ε.Δ.Υ. θέλοντας υπερασπίσει τις γυναίκες, αλλά και τους άντρες εργαζόμενους, διεκδικεί:

- δωρεάν παιδικούς σταθμούς στους χώρους δουλειάς
- πραγματική δημόσια- δωρεάν παιδεία & υγεία
- παροχή παιδικών κατασκηνώσεων
- προστασία της μητρότητας
- ίση αμοιβή για ίση εργασία
- κατάργηση των ελαστικών σχέσεων εργασίας

Σε αυτό το πλαίσιο, η Α.Δ.Ε.Δ.Υ., στις 8 Μάρτη 2019:

1. Καλεί τα Νομαρχιακά Τμήματα, τις Ομοσπονδίες και τα Σωματεία να αναδείξουν με κάθε τρόπο την παγκόσμια μέρα της γυναίκας και τα σύγχρονα αιτήματα της εργαζόμενης γυναίκας, προτείνοντας συζητήσεις κι εκδηλώσεις στα σχολεία & σε χώρους δουλειάς και

2. Προκηρύσσει πανδημοσιούπαλληλική στάση εργασίας στο Δημόσιο (από τις 12 το μεσημέρι – λήξη του ωραρίου εργασίας) και συγκέντρωση στην πλατεία Κλαυθμώνος, στη 1μμ, ως ένα πρώτο βήμα για να γίνει ορατή η συμβολή των γυναικών στην παραγωγή και την αναπαραγωγή, για να απεργήσουν οι γυναίκες στη δουλειά και στο σπίτι.